

Fingern från Älfsborg.

3

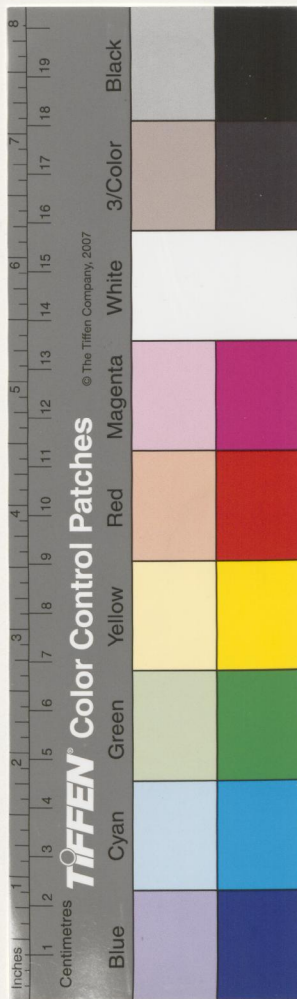
Den här är en liten
den här är en liten
den här är en liten
den här är en liten
den här är en liten

Den här är en liten
den här är en liten
den här är en liten
den här är en liten
den här är en liten

Den blomsterprigda gondolen glad
Utröes Älfsborgs höja ned.
Det var på hemmet i den mörka natt.
En flicka skön vid rodet på.

Ring förinnan bas den en blomsterkrans
Beflydd av stjärnornas milda glans
Hon sjöng om vånnen på hult och här
Som uppå Älfsborg fängslad är

Och Herman hörde den stämman klar

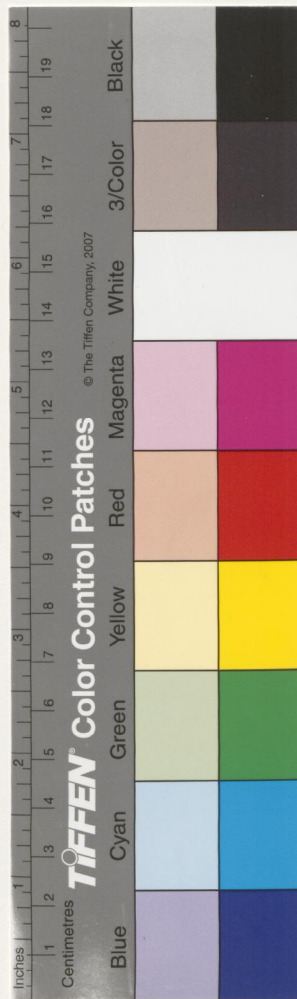
42.
Som genom fängelsets galler bar
Häls! Han ropade min sängs vän
Nog känner jag din röst igen

Jag hover anordad ett barn åt dig
Det kunde väl ha förlätit mig
Men kärleken den är lika stor
Som fängsen som för älsföry bor

Och stormen ryfter och äskan går
Och böljorna emot älsföry slår
Det blitter till och fängsen sig
I sin fängsels vän i böljan lå

Att sitta i mestadels i en tur
I kläder fängsen jag arma furs
Men björns ord jag dela med
Min gråv skau kliva böljan lå

Sen skall jag liksom en välmad lå
I bland de vilde skären gå
Men bryd uti ett annat land
Jag trycks skau (och trogen hand)

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and orientation.]

5 3.
Och fingen sen upp i elfsborgs sate
Til dess han pynte dräppan, en mate
Och kastat sig uti köjans lida
För att sin älskling återfå.

Och många gång uti elfsborgs ren
Man haver hört en stämman ren
Och denna röst en man känd igen
Ty det var fingens sångarsvän.

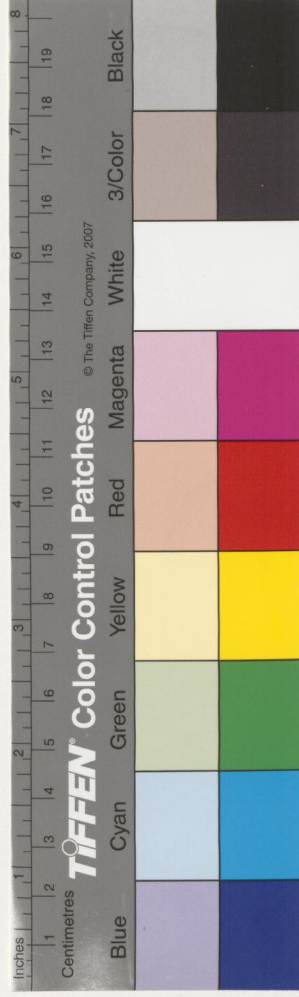
En visa.

Melodi se sid. 119!

Än får jag aldrig mer i kvällen
Förtroligt vid din sida gå
Med till de kära barnomsställen
Och till näktarens lov.

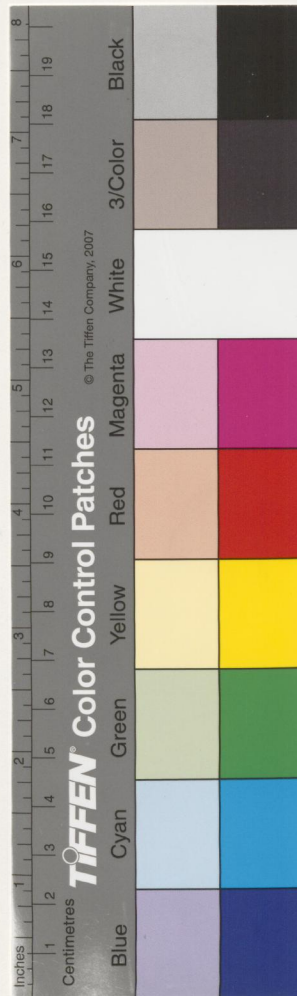
On the 1st of January 1841
I received from you a letter
in which you informed me
that you had received
the letter of the 1st of
January 1841. I am
glad to hear that you
are well and hope that
you will continue to be so.
I am, dear friend,
very truly,
Your friend,
J. W. F.

4.
Räkna, räkna och fäsvinna
Och i graven sänkas ner.
Då skall jag den hvarnen künna
Då ej ögat gräter mer

Skild från dig min gäst värdare
Slemkij och plåga mig
Inga nöjen roas mera
Skänd dem jag saknar dig

För att dig än en gång få trycka
Luldr till mitt bröst
Som bind du den lov att liv och lycka
Och till sist en frid med frid.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, written on aged paper. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year", "The first of the year".

